

Ιερά Αγρυπνία για την Απόδοση του Πάσχα στην Αγία Παρασκευή Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το βράδυ της Τρίτης 19 Μαΐου 2026 τελέσθηκε με ιδιαίτερη εκκλησιαστική λαμπρότητα και βαθιά πνευματική κατάνυξη ιερά Αγρυπνία επί τη Αποδόσει της εορτής του Πάσχα στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φαρσάλων, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμοθέου.

Πλήθος ευσεβών πιστών από την πόλη και την ευρύτερη περιοχή προσήλθε στον Ιερό Ναό, προκειμένου να συμμετάσχει προσευχητικώς στην τελευταία αναστάσιμη ακολουθία της φετινής πασχαλινής περιόδου, διατηρώντας ζωντανό μέσα στις καρδιές του το μήνυμα της νίκης της ζωής επί του θανάτου και της ελπίδος που

πηγάξει από την Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Μέσα στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της ιεράς Αγρυπνίας αντήχησε και πάλι ο νικητήριος παιάνας της Εκκλησίας μας «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος», ο οποίος ακούσθηκε για τελευταία φορά κατά την φετινή αναστάσιμη περίοδο, σηματοδοτώντας την ολοκλήρωση των ημερῶν του Πεντηκοσταρίου. Οι πιστοὶ εἶχαν την ευκαιρία να βιώσουν εκ νέου τη χαρά της Αναστάσεως και να αισθανθούν το ανέσπερο φως του Αναστάντος Χριστοῦ να γεμίζει τις ψυχές τους με δύναμη, παρηγοριά και πνευματική ελπίδα.

Στο τέλος της ιεράς Αγρυπνίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος απηύθυνε πατρικούς και ουσιαστικούς πνευματικούς λόγους προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος στη σημασία της Αναστάσεως του Χριστοῦ ως κεντρικού πυρήνα της ζωής και της διδασκαλίας της Εκκλησίας. Ὅπως χαρακτηριστικά τόνισε, η αληθινή χαρά της Εκκλησίας δεν εἶναι μία εξωτερική ή πρόσκαιρη κατάσταση, αλλά καρπός της εμπειρίας της Αναστάσεως του Κυρίου. Η Εκκλησία, ὅπως ανέφερε, ζει αδιάκοπα το γεγονός της Αναστάσεως, το εμβαθύνει και το γεύεται διαρκώς μέσα από τη λατρευτική και μυστηριακή της ζωή, καλώντας και τους πιστούς να συμμετέχουν ενεργά σε αυτήν την εμπειρία.

Συνεχίζοντας τον λόγο του, αναφέρθηκε στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων και ιδιαίτερα στο πρόσωπο του Απολλώ, ὅπως παρουσιάζεται κατά την παρουσία του στην Ἔφεσο. Μέσα από την αποστολική αυτή αναφορά ανέδειξε τη δύναμη της πίστεως και του ζήλου που μπορεί να αποκτήσει ἕνας ἄνθρωπος όταν η καρδιά του ανοίγει στη χάρη του Θεοῦ και στη διδασκαλία της Εκκλησίας.

Όπως επεσήμανε, ο Απολλώς, αν και γνώριζε μόνο το βάπτισμα του Ιωάννου και

δεν είχε ακόμη λάβει το χριστιανικό βάπτισμα, διέθετε βαθιά γνώση των Γραφών της Παλαιάς Διαθήκης και μεγάλο πόθο για την αλήθεια του Θεού. Με θάρρος και παρρησία εισερχόταν στη συναγωγή και ομιλούσε δημόσια περί του Ιησού Χριστού, προσπαθώντας να αποδείξει ότι Εκείνος είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας και ο Αναστημένος Σωτήρας του κόσμου.

Στάθηκε ιδιαίτερα στο γεγονός ότι ο Απολλώς δεν περιορίστηκε σε μία θεωρητική ή επιφανειακή γνώση, αλλά διακατεχόταν από πνευματικό ζήλο και εσωτερική φλόγα.

Παρότι δεν είχε ακόμη βαπτισθεί χριστιανικά, η καρδιά του είχε ήδη στραφεί προς τον Χριστό και το Πνεύμα του Θεού ενεργούσε μέσα του, οδηγώντας τον να ομιλεί με δύναμη, πίστη και πειστικότητα για την αλήθεια του Ευαγγελίου.

Αναφερόμενος στη συνέχεια στους δύο μαθητές και αποστόλους που άκουσαν τον Απολλώ να διδάσκει, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι εκείνοι τον πλησίασαν με διάκριση και αγάπη, προκειμένου να του εξηγήσουν πληρέστερα την αλήθεια περί του Ιησού Χριστού και να τον οδηγήσουν στη βαθύτερη γνώση της πίστεως και στο χριστιανικό βάπτισμα. Μέσα από το περιστατικό αυτό, όπως ανέφερε, φανερώνεται ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί η Εκκλησία, οδηγώντας τον άνθρωπο σταδιακά στην πληρότητα της αλήθειας και της χάριτος.

Τόνισε ακόμη ότι ο Απολλώς κατόρθωνε να ομιλεί με δύναμη και να πείθει τους Ιουδαίους, διότι γνώριζε καλά τις Γραφές και είχε αφομοιώσει το περιεχόμενό τους. Δεν μιλούσε επιφανειακά ή θεωρητικά, αλλά με εσωτερική βεβαιότητα και εμπειρία. Αυτή ακριβώς η στάση, όπως υπογράμμισε, αποτελεί και σήμερα υπόδειγμα για κάθε χριστιανό, ο οποίος καλείται να γνωρίζει σε βάθος την πίστη της Εκκλησίας και να μην περιορίζεται σε μία τυπική ή εξωτερική σχέση με τον Χριστό.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην ανάγκη προσωπικής βιώσεως της Αναστάσεως. Όπως ανέφερε, οι πιστοί καλούνται πρώτα να πιστεύουν οι ίδιοι αληθινά στον Αναστάντα Χριστό και να αφήνουν το φως Του να μεταμορφώνει την καθημερινότητά τους και έπειτα να μεταδίδουν αυτήν την πίστη και το θέλημα της Εκκλησίας στους άλλους ανθρώπους. Η μαρτυρία του χριστιανού, επεσήμανε, δεν μπορεί να είναι καρπός εξωτερικής υποχρεώσεως, αλλά αποτέλεσμα προσωπικής εμπειρίας και ζωντανής σχέσεως με τον Χριστό.

Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να μελετούν ουσιαστικά τη διδασκαλία της Εκκλησίας, ώστε ο λόγος του Θεού να ριζώνει μέσα στις καρδιές τους και να τους ενισχύει στον πνευματικό τους αγώνα. Μόνον όταν ο άνθρωπος αφήνει το Πνεύμα

του Χριστού να ενεργήσει μέσα του, μπορεί να αποκτήσει αληθινή πνευματική δύναμη και να μεταδώσει στους άλλους τη χαρά, την ελπίδα και το φως της Αναστάσεως.

Ολοκληρώνοντας την πατρική του ομιλία, ο Σεπτός Ποιμενάρχης ευχήθηκε το φως του Αναστάντος Κυρίου και η χάρη του Αγίου Πνεύματος να φωτίζουν και να καθοδηγούν τις καρδιές όλων, ώστε κάθε άνθρωπος να πορεύεται με πίστη, ελπίδα και πνευματική δύναμη στη ζωή του, διατηρώντας πάντοτε ζωντανή μέσα του τη χαρά της Αναστάσεως και το μήνυμα του Ευαγγελίου.

